

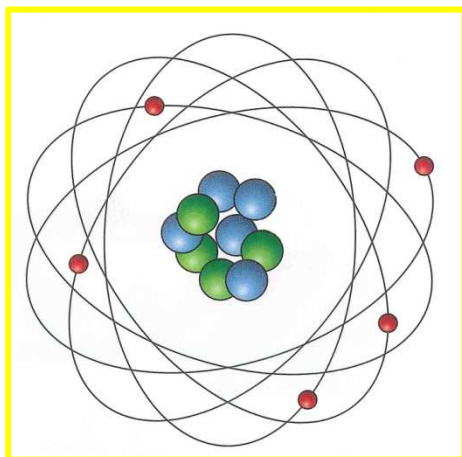
Elektronica!

Wat ik nu weer met jullie wil delen zal, naar ik vrees, wat moeilijk verteerbaar zijn voor sommigen! Sorry voor wie niet kan volgen. Die moet dit column maar overslaan. Anderen, die enige notie van elektronica en kernfysica hebben zullen de uitleg dan misschien weer te simplistisch vinden. Maar lezend zullen ook zij inzien dat het niet mijn bedoeling is om les in elektronica te geven, maar die elektronica op een logische manier integreer in dat grote geheel: ons leven! Het speelt er een grotere rol in dan velen zich kunnen indenken. Jawel! Want wijzelf ZIJN eigenlijk elektronische energie, en dat is ook bewijsbaar.

Elektronica was ooit een boeiende hobby van me: radiootjes, versterkers, zelfs TV's maken uit onderdelen die je gewoon op de juiste manier volgens een bestaand schema aan elkaar soldeerde zodat de elektrodes precies die kant uitgingen naar waar je ze wou heenrijden.

Tegenwoordig niet meer lonend, want de onderdelen kosten je meer geld dan als je een kant en klaar, en veel beter toestel koopt.

Maar! Een onhebbelijkheid van me: wàt ik ook doe, ik ga er altijd bij nadenken, en altijd nét dat stapje verder denken dan de doorsnee mens.

Wie zegt 'elektronica' heeft het eigenlijk automatisch ook over kernfysica, want de elektronica ontstaat in het atoom. Wat is namelijk een atoom? Een piepklein 'zonnestelseltje' met een eigen willetje, bestaande uit een kern die we positief noemen, en een aantal elektronen (negatief) die daar tegen hoge snelheid rond draaien als de planeten in een zonnestelsel rond de zon.

Minder belangrijk voor ons, maar eveneens aanwezig in de kern, zijn de protonen.

Klein, en onzichtbaar met het blote oog, vormt dit atoom echter wel degelijk de grondsteen van alle materie!

Laten we nu eerst dat mini-zonnestelseltje eens beter bekijken. We zullen vaststellen dat het, net als ons eigen zonnestelsel, volmaakt stabiel functioneert. De ronddraaiende ‘elektronen’ (planeten) zijn in aantal precies gelijk aan het aantal ‘protonen’ in de kern, en daardoor blijft het hele zaakje netjes in balans: aantrekkingskracht van de kern contra middelpuntvliedende kracht van de draaiende elektronen.

Zuivere natuurkunde. MAAR... waar komt de energie vandaan die de elektronen doet ronddraaien? Waarom vallen ze nooit eens stil?

Volgende vaststelling: hoe klein dat atoompje er ook mag uitzien, eigenlijk is het nóg veel kleiner dan het ons probeert wijs te maken, want zijn materie is, in verhouding tot zijn afmetingen, verwaarloosbaar! Net als een zonnestelsel, dat oneindig veel meer lege ruimte inneemt dan de gezamenlijke massa van haar planeten.

En toch... moest het groot genoeg zijn om het te kunnen vastnemen, zou het echt wel als een vaste bol aanvoelen. Gewoon omdat die elektronen zó snel draaien dat ze ogenschijnlijk een vaste bol materie vormen. Maar in feite gaat het om een ‘bol vol niks’. Vergelijk het met de propeller van een vliegtuig: als de motor draait ‘lijkt’ de schroef een schijf, maar is dat natuurlijk niet.

Zonder in detail te treden moet ik nu toch ook zeggen: zodra we het hebben over elektriciteit of elektronica, zijn we die atomen aan het manipuleren. Op bepaalde manieren kunnen we de balans namelijk verstoren: we kunnen elektronen onttrekken aan een atoom (door wrijving of magnetisme bevoorbeeld). Dat atoom wil dan direct weer in balans komen, en onttrekt daarvoor weer andere elektronen aan een buur-atoom, dat dit op zijn beurt ook weer doet bij de volgende buur, en ja... er komt een ‘stroom’ op gang. Wel, dat juist is wat we een ‘elektrische stroom’ noemen.

Maar genoeg daarover. Ik wil jullie hersenen niet àl te veel pijnigen!

We hebben nu begrepen wat een atoom is en ook dat de materie ervan oneindig veel kleiner is dan deze 'bol' laat vermoeden.

Nu gaan we terug naar het materiële: als bepaalde soorten atomen zich samenvoegen, ontstaat een molecule. Die molecule kan ijzer zijn, water, lucht, koper, maar ook: vlees. Mensenvlees bijvoorbeeld! En nu komt het:

Eigenlijk zijn we samengesteld uit ontelbare moleculen, die elk weer zijn samengesteld uit atomen, en die atomen zijn samengesteld uit... vooral lege ruimte!!! Maar ze 'bestaan' in die vorm omdat een geheimzinnige energie de elektronen tegen hoge snelheid rond de kern laat draaien.

Conclusie: eigenlijk zijn we niet echt samengesteld uit materie, maar uit energie!!! Griezelige vaststelling... stof voor minderwaardigheidscomplexen... maar vooral stof tot bezinnen en nog een stap verder te denken.

Want als we nu even van het héél kleine naar het héél grote overstappen: het heelal, dan zien we direct de samenhang. Het is precies op dezelfde manier gemaakt als wij, en gehoorzaamt aan precies dezelfde wetten: wetten, ergens vastgelegd in de energie die het allemaal in beweging houdt.

Stop die energie, en letterlijk àlles, de mensheid inbegrepen, schrompelt ineen tot de grootte van misschien een appel, maar dan een loodzware appel met het gewicht van heel het heelal. Méér materie is er niet in het heelal. (àls er uiteraard al 'echte' materie aanwezig is). Het is bij manier van spreken gewoon allemaal door 'opblazen' zichtbaar en fysisch gemaakt.

Eigenlijk... is het allemaal een illusie!!! Een soort fata morgana die ons wordt voorgespiegeld.

Tja... dan wordt het inderdaad wel een echt griezelverhaal! En het wordt nog griezeliger. Want gewapend met die wetenschap kunnen we verder gaan denken: bestaan we wel uit materie, zoals we denken? Of... bestaan we uitsluitend uit energie? Want die neutronen, protonen en elektronen,

bestaan die misschien op hun beurt weer uit dergelijke zonnestelseltjes maar dan nóg kleiner? En zo ja... Bestaat er uiteraard wel echte, tastbare materie?

En heeft dat iets te maken met zaken zoals leven na de dood en zo?

Heel zeker wél! Want materie gaat verloren, verouderd, oxideert of verrot en evolueert voortdurend. Maar die energie? Die lijkt wel onuitputtelijk en vermindert nooit. Wat stuurt en vernieuwt die energie telkens weer?

Niemand die het weet, maar vermits die energie 'onsterfelijk' lijkt, kan het steeds weer nieuwe vormen aannemen en ons steeds weer in een totaal ander leven, totaal andere wereld of universum doen belanden onder een totaal andere vorm.

Het hoeft zelfs geen materiële vorm te zijn. Een volgende levensvorm kan gewoon uit energie bestaan en heeft misschien totaal geen lichaam nodig om volmaakt gelukkig te zijn!

Wij, sterfelijke mensen, zijn heel erg aan ons lichaam gehecht. Maar bestaat dit lichaam wel? Of is het alleen maar een illusie? En zo ja... moeten we ons dan minderwaardig gaan voelen? Neen! Integendeel. Deze theorie drukt ons enkel maar met de neus op de feiten: het materiële, vergankelijke en sterfelijke 'leven', hoé graag we ons daar ook aan hechten, bestaat niet maar is een tijdelijke vorm die we hebben aangenomen.

Een vorm, gemaakt uit niets dan energie... en ooit tot energie zal terugkeren. We dénken alleen maar dat we een onmisbaar lichaam hebben. In werkelijkheid zitten we tijdelijk in dat lichaam gevangen en dat geeft ons veel meer beperkingen dan we in onze oorspronkelijke vorm zouden hebben.

Verder wil ik in deze uiteenzetting niet gaan, en wie tot hier heeft kunnen volgen heeft verschillende mogelijkheden:

1. Hij verklaart me gek.
2. Hij denkt verder na en komt tot nog vreemder aandoende conclusies.

3. Hij noemt het allemaal te ver gezocht en gaat weer naar zijn TV zitten kijken. MAAR... beséft hij dan wel waar hij naar kijkt? Hij ziet een dame het programma aankondigen. IS die dame in de huiskamer? Neen! Ze is in de studio. Maar toch ziet en hoort hij haar. Wat hij op TV ziet is een live beeld, via gemanipuleerde elektronica gemaakt met de energie van miljarden elektronen die we in de juiste richting hebben laten vloeien. Is het dan zó ver gezocht als we denken dat wij, lichamenlijk, met hetzelfde soort energie ‘tastbaar’ zijn gemaakt?

Ik bewonder iedereen die me tot hier heeft willen en kunnen volgen en geef ze één boodschap mee: denk er verder over na. Laat het wat berusten en herkauw het daarna nog eens. Bekijk het leven in het vervolg eens vanuit dat gezichtspunt. Zoek verder en trek je eigen conclusies.

Denk na over ‘de eeuwigheid’: Engeltjes, duiveltjes en hemeltjes? Zéker niet. Dood en gedaan? Nog veel minder. Wat dan wél, als het lichaam het begeeft?

Sommige geleerden zullen nu zeggen: “de hersenen zijn vergelijkbaar, en net gemaakt zoals een computer, maar zodanig geavanceerd dat ze zelfstandig kunnen denken en handelen. Maar net als bij een pc: trek de stekker eruit en het is gedaan ermee.”

Zou kunnen kloppen... maar dan hebben we het weeral enkel over het materiële: de hersenen (dus op hun beurt wéér bestaande uit energie). Maar wat of wie staat daar ergens boven ons en stuurt die hersenen en die telkens weer heel persoonlijke gedachtenwereld? Welke energie? Een ‘wezen’ uit energie, of gewoon energie op zich? Of datgene wat we gemakshalve ‘de natuur’ noemen?

Allemaal mogelijkheden waarop niemand een antwoord weet. Feit is alleen dat je als mens aanvoelt, of toch zou moeten aanvoelen, dat ‘iets’ je drijft, ‘iets’ je bijstaat, ‘iets’ je zegt dat je méér bent dan een sterfelijk lichaam.

Ooit zullen we met dat 'iets' geconfronteerd of verenigd worden en het weten. Maar helaas, we zullen niet terugkomen om het aan de anderen te vertellen!

Willy.